

TIỂU SỬ ANH NGUYỄN BÁ NGỌC

Nguyễn Bá Ngọc (1952-1965) là học sinh lớp 4 b năm học 1964- 1965 tại xã Quảng Trung huyện Quảng Xương, tỉnh Thanh Hóa, vừa tròn 13 tuổi.

Năm 1964: Mỹ ồ ạt đưa quân vào miền Nam, vừa cho máy bay leo thang đánh phá các tỉnh miền Bắc Việt Nam. Máy bay ném bom vào cả trường học, bệnh viện. Nguyễn Bá Ngọc và các bạn phải đi học trong cảnh sơ tán dưới hầm, hào.

Ngày 4 tháng 4 năm 1965: máy bay Mỹ đã tới ném bom, bắn phá xã Quảng Trung. Hôm ấy là ngày chủ nhật, người lớn đã ra đồng làm việc chỉ còn các trẻ em ở nhà. Nghe tiếng máy bay, bố của Nguyễn Bá Ngọc vội vàng vác súng chạy đến địa điểm tổ sẵn máy bay. Phàn – anh của Ngọc là giao liên của xã đội cũng chạy ra vị trí chiến đấu. Trong khi đó, Ngọc cùng mẹ dẫn 5 em nhỏ xuống hầm trú ẩn.

Lúc ấy là khoảng 8 giờ 30 phút. Chính lúc ấy, bốn anh em Khương, Toanh, Oong, Đơ – con ông Khánh nhà hàng xóm đang quây quần quanh mâm cơm. Và bom đã rơi xuống bên cạnh nhà Ngọc. Ở dưới hầm, Ngọc nghe thấy có tiếng khóc to bên nhà Khương, Khương là bạn của Ngọc. Không chút ngần ngại, Ngọc nhào lên, chạy sang nhà Khương thì thấy bạn của mình đã bị thương. Các em nhỏ của Khương là Toanh, Oong, Đơ đang kêu khóc. Ngọc vội vừa bế, vừa dìu hai em Oong, Đơ xuống hầm. Ngọc bò gần tới nơi trú ẩn thì giặc lại thả bom bi và em đã bị một viên bi bắn vào lưng rất hiểm. Cứu được hai em nhỏ rồi, Ngọc mới tái mặt, lả đi. Vết thương quá nặng, Ngọc đã hy sinh vào lúc 2 giờ sáng ngày 5-4-1965 ở bệnh viện.

Noi gương quên mình cứu em nhỏ, thiếu nhi cả nước ta đã học tập và làm theo Nguyễn Bá Ngọc. Ngay nay ấy và năm sau, đã xuất hiện: Trần Thị Miên, Trần Thị Vệ (Thanh Hóa), Trần Quốc Ý (Nghệ Tĩnh)... đã liên tiếp dũng cảm cứu bạn, cứu em nhỏ trong bom đạn của địch. Một số ngôi trường tiểu học đã lấy theo tên Nguyễn Bá Ngọc.